5484

პროლეტარებო ყველა ქვეყნის, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ხუთშაბათი
21 აპრილი
1940 წ.
№ 92 (5793)
ფასი 10 კაპ.

რეზოლუცია

თბილისის პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრებისა, რომელიც მიეძღვნა საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მორიგი პლენუმის შედეგებს

მოისმინა და განიხილა რა ამხანაგ ჯ. ჩარკვიანის მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მორიგი პლენუმის შედეგებზე, თბილისის პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრება ერთსულოვნად იწონებს საკ. კ. პ. (ბ) სტალინური ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებებს. აქტივი მიესალმება და ძხურვალედ იწონებს სტალინურ საგარეო პოლიტიკას, რომლის თანმიმდევრობითი განხორციელების შედეგადაც პარტიამ და მთავრობამ მიაღწიეს უდიდეს წარმატებებს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობის განმტკიცების საქმეში.

გმირმა წითელმა არმიამ და სამხედრო-საზღვაო ფლოტმა, გაანადგურეს რა ფინეთის თეთრგვარდიელთა ჯგუფები, უზრუნველჰყვეს **ლენინის** ქალაქის — ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის აკვნის — უშიშროება, მთელი მსოფლიოს წინაშე ცხადჰყვეს წითელი არმიის მრისხანე შეიარაღების მთელი ძალა და მისი უძლეველობა.

საბჭოთა საქართველოს მუშები, კოლმეურნეები და ინტელიგენცია შემდეგშიც ახალი ენერგიით იბრძოლებენ მათ წინაშე დასახული ამოცანების გადაჭრისათვის და მით განამტკიცებენ საბჭოთა ქვეყნის თავდაცვაუნარიანობას, ჩვენი მამაცი წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ძლიერებას, მთელ თავის მუშაობას გასწევენ მტრის ნაბოლარების ორინებისადმი მაღალი რევოლუციური სიფხიზლის ნიშნით.

აქტივი ერთსულოვნად იწონებს საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს დადგენილების სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადებათა და შესყიდვათა პოლიტიკაში ცვლილებების შესახებ, რომელიც საკოლმეურნეო წყობილების შემდგომი განვითარების შესახებ სტალინური მზრუნველობის მკაფიო გამოხატულებას წარმოადგენს.

პარტიისა და მთავრობის დადგენილება დამზადებებს საფუძვლად უდებს სახელმწიფოსათვის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის ჰექტარობრივი ჩაბარების ახალ პრინციპებს, მიწის იმ რაოდენობისაგან დამოკიდებით, რომელიც კოლმეურნეობათა სარგებლობაში იმყოფება.

კოლმეურნეობების მიერ სახელმწიფოსათვის ჰექტარობრივ სავალდებულო ჩაბარებათა პრინციპი ხელს უწყობს საკოლმეურნეო ინიციატივის გაშლას, განუხრელად ადიდებს თვითეული კოლმეურნის დაინტერესებას საკოლმეურნეო წარმოების ყველა დარგის ახალი ზრდით, ხელს უწყობს კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის განმტკიცებას.

„კოლმეურნეობებში საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარების ღონისძიებათა შესახებ“ პარტიისა და მთავრობის დადგენილების (1939 წლის ივლისი) განხორციელების პრაქტიკამ, კოლმეურნეობების მიერ სახელმწიფოსათვის მატყლის სავალდებულო ჩაბარების ახალი წესის შემოღებამ გვიჩვენა ამ ღონისძიებათა ღრმა მიზანშეწონილობა. ამჟამად ეს წესი გავრცელებულია სხვა ძირითად სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტთა დამზადებებსა და შესყიდვებზე.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის სტალინური გადაწყვეტილებანი მიმართულია საკოლმეურნეო წყობილების შემდგომი განმტკიცებისაკენ, კოლმეურნეობათა სიმდიდრისა და კოლმეურნეთა შეძლებულობის შემდგომი ზრდისაკენ.

ამ გადაწყვეტილებათა ბოლშევიკური რეალიზაცია უდიდეს როლს ითამაშებს პროდუქტთა სიუხვის შექმნის საქმეში საბჭოთა ქვეყნის მშრომელების მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებებმა საბჭოთა საქართველოს მშრომელთა ფართო მასების ერთსულოვანი მხარდაჭერა გამოიწვიეს. საქართველოს კოლმეურნეები პარტიული ორგანიზაციების ხელმძღვანელობით, საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებათა საფუძველზე დიდი აქტივობით შეუდგნენ პრაქტიკულ ღონისძიებათა გატარებას ამ გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის.

ადგილობრივი პარტიული ორგანიზაციების ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რომ სათავეში ჩაუდგნენ კოლმეურნე მასების პოლიტიკური და საწარმოო აქტივობის ამ ახალ აღმავლობას, გამოიყენონ ის უდიდესი გამოცდილება, რომელიც პარტორგანიზაციებმა დიდი **სტალინის** ერთგული მოწაფის — **ამხანაგ ლ. პ. ბერიას** ხელმძღვანელობით დაიგროვეს.

კონტროლის თავიანთი უფლების სწორად გამოყენებით კოლმეურნეობათა პარტიულმა ორგანიზაციებმა უნდა უზრუნველჰყონ კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის შემდგომი ზრდა და განმტკიცება, გაუხსნელი შესრულება საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებებისა, რომლებიც გამსჭვალული არიან სტალინური მზრუნველობით კოლმეურნე გლეხობის ბედნიერი, საამური ცხოვრებისათვის.

ქვეყნის თავდაცვაუნარიანობის განმტკიცების საქმისათვის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ცხენების სულადობის გამოზრდას, რომელიც გაამსადეგი იქნება მეურნეობისათვის და ჩვენი ქვეყნის თავდაცვის მიზნებისათვის. ამიტომ კოლმეურნეობათა ერთერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა შესრულება ყველა კოლმეურნეობისათვის დაწესებული სავალდებულო მინიმუმისა მაღალხარისხოვანი ცხენების მოშენებისა და გამოზრდის დარგში.

აქტივი აღნიშნავს მარცვლის დაფქვისათვის სამინდე გამოსაღების გაუქმების შესახებ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილების უდიდეს მნიშვნელობას, როგორც ისეთი გადაწყვეტილებისა, რომელიც მიმართულია საკოლმეურნეო მარცვალფქვის განვითარებისაკენ.

დამამზადებელი აპარატების გაერთიანება, დამამზადებელთა, განსაკუთრებით დეცენტრალიზებულ დამამზადებელთა, შემდგომი შემცირება საწოფლო - სამეურნეო პროდუქტების ყველა სახის მიხედვით ადიდებს ადგილობრივი ორგანიზაციების პასუხისმგებლობას სასოფლო - სამეურნეო პროდუქტების დამზადებათა და შესყიდვათა საქმეში.

აქტივის კრება საქართველოს პარტიული, საბჭოთა და სამოწყალმოქმედო ორგანიზაციების უმნიშვნელოვანეს ამოცანად სთვლის საგანგებოდ ფრთხილად ორგანიზაციულ მეურნეობრივ მოპყრობას ბოსტნეულ-კარტოფილისა და მეცხოველეობის საგარეუბნო ბაზის განმტკიცებას.

17 წელის ჭაბუკმა ვლადიმერ ილიასძემ ყაზანის უნივერსიტეტში ყოფნის პირველ წელშივე მიიღო პირველი „საბრძოლო ნათლობაც“: 1887 წ. 17 დეკემბერს იგი დააპატიმრეს სტუდენტთა რევოლუციურ მოძრაობაში მონაწილეობისათვის, როგორც სტუდენტთა კრების ერთერთი ორგანიზატორი და აქტიური მონაწილე, და გადაასახლეს სოფელ კოკუშკინოში, ყაზანიდან 40 ვერსის დაშორებით. აქ იგი პოლიციის მეთვალყურეობის ქვეშ ცხოვრობდა. კოკუშკინოში ყოფნისას ლენინი ბევრს კითხულობდა და ავსებდა თავის განათლებას.

ლენინს მხოლოდ 1888 წლის შემოდგომაზე დართეს ნება დაბრუნებულიყო ყაზანს, სადაც გადასახლდნენ მისი მშობლები, მაგრამ უნივერსიტეტში დაბრუნების ნება მას არ მისცეს.

ყაზანში ლენინი აქტიურ მონაწილეობას იღებს ფედოსეევის მიერ შექმნილი მარქსისტული წრის მუშაობაში. სწორედ ამ დროს იწყებს ლენინი მარქსის „კაპიტალის“ სერიოზულად შესწავლას.

1889 წლის დამლევს ლენინი ოჯახითურთ სამარას გადავიდა, სადაც მან მოაწყო მარქსისტული წრე. უკვე ამ წლებში ლენინი აცვიფრებდა ყველას მარქსიზმის ცოდნით. იგი სწავლობდა აგრეთვე რუსეთის რევოლუციური მოძრაობის ისტორიას და განსაკუთრებული ყურადღებით სწავლობდა გლეხთა საკითხს. გლეხთა საკითხის ცოდნა დაეხმარა ლენინს ნაროდნიკების წინააღმდეგ ბრძოლაში.

ლენინმა გადასწყვიტა დაემთავრებინა უნივერსიტეტი და იწყო გამოცდებისათვის მზადება. 1891 წელს ლენინმა პეტერბურგის უნივერსიტეტთან ჩააბარა გამოცდა იურიდიული ფაკულტეტის დამთავრებაზე და მიიღო 1-ლი ხარისხის დიპლომი.

1893 წლის სექტემბერში ლენინი კვლავ ჩავიდა პეტერბურგს და სწრაფად გაეცნო ამხანაგებს, რომლებიც, როგორც მარქსისტები, რევოლუციურ მუშაობას ეწეოდნენ. ლენინის გარშემო თავს იყრიან რევოლუციური მუშაობის ყველაზე გაბედული და აქტიური მოაწილენი.

ლენინის პირველმავე გამოსვლებმა უძლიერესი შთაბეჭდილება მოახდინეს პეტერბურგის მარქსისტული წრეების მონაწილეებზე. მუშათა კლასის გამარჯვების ღრმა, ურყევმა რწმენამ და თვალსაჩინო ორგანიზატორულმა ნიჭმა ლენინი პეტერბურგის მარქსისტების ცნობილ ხელმძღვანელად აქცია.

პეტერბურგში ლენინის ჩასვლიდან იწყება მისი მუშაობა პირველი პარტიული ორგანიზაციის — პეტერბურგის „მუშათა კლასის განთავისუფლებისათვის ბრძოლის კავშირის“ შესაქმნელად. პეტერბურგის „ბრძოლის კავშირი“ ჩანასახი იყო მარქსისტული რევოლუციური პარტიისა, რომელიც მუშათა მოძრაობას ეყრდნობა. კავშირი მუშებს წვრთნიდა პოლიტიკურად, ეკონომიური მოთხოვნებისათვის ბრძოლას უკავშირებდა ცარიზმის წინააღმდეგ პოლიტიკურ ბრძოლას. პეტერბურგის „მუშათა კლასის განთავისუფლებისათვის ბრძოლის კავშირმა“, რომელსაც ლენინი ხელმძღვანელობდა, წარმატებით იწყო მუშათა მოძრაობასთან სოციალიზმის შეერთების განხორციელება.

მარქსისტული სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია რუსეთში შეიქმნა და გაიზარდა პირველ რიგში ნაროდნიკობასთან, როგორც მარქსიზმის უბოროტეს მტერთან ბრძოლაში.

1894 წელს პეტერბურგში ლენინმა დასწერა შესანიშნავი წიგნი „რანი არიან „ხალხის მეგობრები“ და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ?“. ამ წიგნში ლენინმა ბოლომდე ამხილა ნაროდნიკები, ის „მატყუარა მეგობრები“ ხალხისა, რომლებიც საქმით ხალხის წინააღმდეგ ილაშქრებდნენ, ამხილა მათ შეხედულებათა მავნეობა და მცდარობა. ლენინმა ცხადჰყო, რომ ხალხის ნამდვილი მეგობრები, რომელთაც სურთ კაპიტალისტური და მემამულური ჩაგვრის მოსპობა, ცარიზმის მოსპობა, არიან არა ნაროდნიკები, არამედ მარქსისტები.

ლენინმა წიგნში „რანი არიან „ხალხის მეგობრები“ განსაზღვრა მუშათა კლასის, როგორც საზოგადოების მოწინავე ძალის, როლი და პირველად წამოაყენა აზრი მუშებისა და გლეხების რევოლუციური კავშირის შექმნის შესახებ მუშათა კლასის ხელმძღვანელობით. ეს კავშირი უნდა გამხდარიყო ცარიზმის, მემამულეთა და ბურჟუაზიის დამხობის მთავარი იარაღი. ლენინმა თავის წიგნში დასახა რუსეთის მარქსისტების ძირითადი ამოცანები და, უწინარეს ყოვლისა, ის ამოცანა, რომ დაქსაქსული წრეებისაგან მოწყობილიყო ერთიანი სოციალისტური მუშათა პარტია.

მარქსიზმი თანდათან ფართოდ ვრცელდებოდა რუსეთში. იგი თანდათან მოედო სტუდენტობას, ინტელიგენციის ნაწილს. მარქსიზმის მიტმასნება იწყეს თანამზავრებმა, ეგრეთწოდებულმა „ლეგალურმა მარქსისტებმა“.

ბურჟუაზიული ინტელიგენტები მარქსისტული ტანსაცმლით იმოსებოდნენ. ისინი თავიანთ სტატიებს აქვეყნებდნენ ლეგალურ, ე. ი. მეფის მთავრობის მიერ ნებადართულ ჟურნალ-გაზეთებში. ისინი ცდილობდნენ მუშათა მოძრაობა დაექვემდებარებინათ ბურჟუაზიის ინტერესებისათვის.

მარქსიზმის მოძღვრებას ისინი აცილდნენ უაღრესად მთავარს — მოძღვრებას პროლეტარული რევოლუციის შესახებ, პროლეტარიატის დიქტატურის შესახებ. ფრიად ცნობილი „ლეგალური მარქსისტი“ პეტრე სტრუვე ქადაგებას ასხამდა ბურჟუაზიას და რევოლუციური ბრძოლის ნაცვლად მოუწოდებდა: „ჩვენი უკულტურობა აღვაროთ და სასწავლად კაპიტალიზმთან მივიდეთო“. პ. სტრუვეს წინააღმდეგ ლენინმა 1894 წელს დასწერა წიგნი „ნაროდნიკობის ეკონომიური შინაარსი და მისი კრიტიკა ბ-ნ სტრუვეს წიგნში (მარქსიზმის ანარეკლი ბურჟუაზიულ ლიტერატურაში)“. ლენინი ლეგალურ მარქსისტებს უწოდებდა პროლეტარიატზე ბურჟუაზიული გავლენის გამტარებლებს.

ლენინმა მოაწყო მუშების რამდენიმე რევოლუციური წრე და თვითონ მეცადინეობდა მუშებთან, იყო მათი მასწავლებელი. მაგრამ ამასთან ერთად თვითონ ლენინიც სწავლობდა მუშებისაგან: დაწვრილებით ტყობილობდა მათგან, თუ როგორ ცხოვრობენ ისინი, როგორ მუშაობენ, უფრო მეტად რა ავიწროვებთ მათ ფაბრიკებში, ქარხნებში, უფრო მეტად რა აღელვებთ მათ ამჟამად. ამ საუბრებისა და მუშათა საკითხის შესწავლის საფუძველზე ლენინი სწერდა ფურცლებს, რომლებიც განუმარტავდნენ მუშებს, თუ როგორ უნდა ებრძოლათ მეპატრონეებთან.

1895 წლის აპრილის დამლევს ლენინი საზღვარგარეთ გაემგზავრა. შვეიცარიაში იგი გაეცნო „შრომის განთავისუფლების“ ჯგუფის წევრებს — პლეხანოვს, აქსელროდსა და სხვებს. საზღვარგარეთვე გაეცნო მაშინდელი დროის სოციალისტური მოძრაობის ცნობილ მოღვაწეებს—პოლ ლაფარგს და ვილჰელმ ლიბკნეხტს, გერმანელი სოციალ-დემოკრატების ცნობილ ხელმძღვანელს.

საზღვარგარეთიდან დაბრუნებისას ლენინმა მოიარა მთელი რიგი ქალაქები — ვილნო, მოსკოვი, ორეხოვო-ზუევო და სხვები. იგი გაეცნო მუშა სოციალ-დემოკრატებს და შეუდგა მუშათა კლასის, რათა ცალკეული ორგანიზაციები მუშათა ერთიან პარტიად გაეერთიანებინა. 1895 წლის დეკემბერში ლენინი დააპატიმრეს „ბრძოლის კავშირში“ შემავალ სხვა ამხანაგებთან ერთად.

მაგრამ ლენინი საპყრობილეშიც არ სწყვეტდა მუშაობას მუშათა მოძრაობისათვის ხელმძღვანელობის გასაწვად. იგი ადგენს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის პროგრამის პროექტს (პროექტი დაწერილი იყო რძით სამდიცინო წიგნის სტრიქონებს შუა), სწერს ბროშურას „გაფიცვების შესახებ“ და ფურცელს. ლენინისათვის საპყრობილეში მიჰქონდათ წიგნები, ჟურნალები, იგი იკვდა დილიდან დამემდე და ამზადებდა დიდ წიგნს — „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში“. 1897 წლის თებერვალში ლენინი სამი წლით გადაასახლეს აღმოსავლეთ ციმბირში, მინუსინსკის მაზრაში. იქ, სოფელ შუშენსკოეში, ლენინმა სამი წელიწადი გაატარა.

ამ დროს ამიერკავკასიის მუშებს შორის დაიწყო თავისი მოღვაწეობა ლენინის მომავალმა თანამებრძოლმა და პარტიის ბელადმა — ამხანაგმა სტალინმა, რომელიც ლენინზე თითქმის ათი წლით უფრო ახალგაზრდა იყო.

1898 წლის მაისში სოფელ შუშენსკოეს ჩავიდა თავისი დედითურთ ნადეჟდა კონსტანტინეს-ასული კრუპსკაია. იგიც დააპატიმრეს „ბრძოლის კავშირის“ საქმეზე და ციმბირს გადაასახლეს.

ლენინი გადასახლებაში ყოფნისას კვლავ ჩაუჯდა წიგნს „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში“, რომლის წერა მან საპყრობილეში დაიწყო. ლენინმა ამ წიგნით დაამთავრა ნაროდნიკობის იდეური განადგურება, წინასწარ განსჭვრიტა მუშათა კლასის ბრძოლისა და გამარჯვების გზა და დასახა რევოლუციური სოციალ-დემოკრატიის ამოცანები. აქვე, ციმბირში, ლენინმა დაამთავრა მასობრივი წიგნიც — „ახალი საფაბრიკო კანონი“. ეს წიგნაკი დაბეჭდილ იქნა საზღვარგარეთ „შრომის განთავისუფლების“ ჯგუფის მიერ. აქვე ლენინმა დასწერა ცნობილი ბროშურაც „რუსეთის სოციალ-დემოკრატების ამოცანები“, რომელმაც იმ ხანებში მტკიცე მიმართულება მისცა მარქსისტების მუშაობას რუსეთში. გადასახლებაში ყოფნის დროს ლენინმა დასწერა აგრეთვე ჩვენი პარტიის პროგრამის პროექტი.

1899 წელს რუსეთში გამოვიდა „ეკონომისტების“ ჯგუფის მიმართვა. ეს იყო სრული უარისთქმა მარქსიზმზე, უარისთქმა მუშათა კლასის დამოუკიდებელი რევოლუციური პარტიის შექმნაზე, უარისთქმა მუშათა კლასის დამოუკიდებელ პოლიტიკურ მოთხოვნებზე. მიიღო რა თავისი მეგობრების საშუალებით რუსი „ეკონომისტების“ ოპორტუნისტული მიმართვა გადასახლებაში ყოფნის დროს, ლენინმა თავი მოუყარა გადასახლებულ მარქსისტებს და მათთან ერთად შეადგინა მკაცრი მამხილებელი პროტესტი, რომელიც ცნობილია „17 სოციალ-დემოკრატის პროტესტის“ სახელწოდებით. პროტესტს დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა მარქსისტული აზროვნებისა და მარქსისტული პარტიის განვითარების საქმეში.

შემდეგ დაწერილ სტატიაში „უკუსვლითი მიმართულება რუსეთის სოციალ-დემოკრატიაში“ ლენინმა აღნიშნა, რომ „ეკონომისტების“ სახით მოგვევლინენ საერთაშორისო ოპორტუნიზმის რუსი მიმდევრები, ე. ი. ბურჟუაზიის ხელშემწყობნი.

როცა ლენინი ჯერ კიდევ გადასახლებაში იყო, პრესაში ლეგალურად დაიბეჭდა მისი წიგნი „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში“. ლენინის ამ მეცნიერულმა ნაშრომმა დაამთავრა ნაროდნიკობის იდეური განადგურება.

1900 წლის 10 თებერვალს გათავდა ვლადიმერ ილიას-ძის გადასახლების ვადა, ხოლო 11 თებერვალს იგი უკვე გამოემგზავრა მუშენსკოედან. უფაში, მოსკოვში, პეტერბურგში ყოფნის შემდეგ ლენინი გაემგზავრა პსკოვს, სადაც იგი შეხვდა მარქსისტებს და მათთან ერთად განიხილა რევოლუციური გაზეთის „ისკრის“ გამოცემის გეგმა, რაც მან ჯერ კიდევ გადასახლებაში ყოფნის დროს შეადგინა. ლენინი ამ დროს აწყობს თათბირს ათობით ამხანაგებთან და მოსამზადებელ საორგანიზაციო მუშაობას ეწევა. ლენინს მიაჩნდა, რომ მთელი რევოლუციური რუსეთისათვის მარქსისტული მუშათა გაზეთის შექმნას უაღრესად დიდი მნიშვნელობა აქვს — იგი ხელს შეუწყობს წრეებისა და ჯგუფების რევოლუციური მუშაობის გაერთიანებას. ასეთი გაზეთის გამოცემა უმჯობესი იყო საზღვარგარეთ, ხოლო იქიდან არალეგალურად შემოტანა და გავრცელება რუსეთში.

ამის შემდეგ ლენინი საზღვარგარეთ გაემგზავრა, რათა განეხორციელებინა თავისი იდეა საერთო-რუსული გაზეთის შექმნისა.

ლენინმა თავისი მუშაობა საზღვარგარეთ გაზეთ „ისკრის“ ორგანიზაციით, ბეჭდვითა და გავრცელებით დაიწყო. ლენინური „ისკრიდან“ მალე დიადი რევოლუციური ხანძარი გაჩაღდა.

ლენინის სახელი უმოკლეს დროში გადაიქცა ერთიანი პროლეტარული პარტიის შექმნისათვის ბრძოლის დროშად. „ისკრის“ გამოსვლით დაიწყო დაჭუცმაცებულ ჯგუფებისა და წრეებისაგან მუშათა ერთიანი პარტიის ნამდვილად შექმნის პერიოდი.

თავისი შეხედულებანი იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა იქნას აგებული მუშათა კლასის მებრძოლი პარტია, რევოლუციური მარქსისტული პარტია, ლენინმა ჩამოაყალიბა შესანიშნავ წიგნში „რა ვაკეთოთ?“.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი

(მოკლე ბიოგრაფია)

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი დაიბადა 1870 წლის 22 (ძველი სტილით 10) აპრილს ქ. სიმბირსკში, აწინდელ ქ. ულიანოვსკში.

ლენინის მამა ილია ნიკოლოზის-ძე ულიანოვი იმ დროს სიმბირსკის გუბერნიის სახალხო სკოლების ინსპექტორი იყო, ხოლო მანამდე მრავალი წლის განმავლობაში ფიზიკისა და მათემატიკის მასწავლებლად იყო ნიჟნი-ნოვგოროდსა და პენზაში.

1879 წელს, როცა ლენინი 9 წლისა იყო, იგი შევიდა სიმბირსკის გიმნაზიაში, სადაც იმ დროს უკვე სწავლობდა მისი ძმა ალექსანდრე.

ალექსანდრე ულიანოვი გიმნაზიის დამთავრების შემდეგ პეტერბურგს გაემგზავრა უნივერსიტეტში შესასვლელად. აქ იგი შევიდა ნაროდოვოლცების ორგანიზაციაში და მონაწილეობდა მეფე ალექსანდრე III-ის მოკვლის მომზადებაში. 1887 წ. 13 მარტს (1 მარტს ძველი სტილით) ალექსანდრე ულიანოვი თავის ამხანაგებთან ერთად დააპატიმრეს, ხოლო 1887 წ. 20 მაისს (8 მაისს ძველი სტილით) სიკვდილით დასაჯეს.

ძმის სიკვდილით დასჯის ამბავი როდ გაიგო, ლენინმა სთქვა: „არა, ჩვენ ამ გზით არ წავალთ, ჩვენ სხვა გზით წავალთ“. ეს გზა ლენინმა ჰპოვა კარლ მარქსისა და მისი თანამებრძოლის ფრიდრიხ ენგელსის რევოლუციურ მოძღვრებაში. მარქსისა და ენგელსის თხზულებანი ლენინისათვის ნიადაგსაბრძოლველ წიგნებად იქცნენ. ლენინი მარქსისტი გახდა.

ლენინმა, რომელიც საუცხოოდ სწავლობდა, 1887 წელს დაამთავრა სიმბირსკის გიმნაზია ოქროს მედლით, რის შემდეგ იგი შევიდა ყაზანის უნივერსიტეტში.

ვ. ი. ლენინი ამბობს სიტყვას წითელ მოედანზე მოსკოვში 1919 წ.

საზღვარგარეთ

იაპონიის პრესა ჰელის განცხადების შესახებ

ტოკიო, 20 აპრილი (საკდესი). დღევი ცუსუნის სააგენტო იუწყება, რომ ჰოლანდიის ინდოეთში სტატუს-ქვოს შენარჩუნების საკითხზე ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივნის ჰელის მიერ გაკეთებულ განცხადებას იაპონიის მრავალი გაზეთი განმარტავს, როგორც ცდას გავრცელებულ იქნას მოსაზრება ამერიკული დოქტრინა წყნარი ოკეანის დასავლეთის ნაწილზე.

გაზეთი „ასახის“ აზრით, ამ განცხადებაში გამოსჭვივის ამერიკის შეერთებული შტატების მტრული პოზიცია იაპონიის მიმართ.

„ჯაპან ტაიმსი“ სწერს, რომ ჰელი თავის განცხადებაში მონროეს დოქტრინას ეფარება. „არა სჩანს, — სწერს გაზეთი, — რომ ამერიკელებს სურდეთ ქვეყნიერების ამ ნაწილში საკითხთა მშვიდობიანად გადაჭრა. ჰელი თავის განცხადებაში, ეტყობა, ამერიკის შეერთებულ შტატებს მიაწერს იმ პრო-ტექტორატის უფლებებს, რომლის დასაბუთებაც მას არაფრით არ შეუძლია“.

გაზეთი „ომიშირი“ აღნიშნავს, რომ ინგლისმა პირველმა გაავრცელა ცნობა უცხოელთა მიერ ჰოლანდიის ინდოეთის ოკუპაციის შესაძლებლობის შესახებ, რითაც ნიადაგი მოსინჯა.

„ჩოკი“ სწერს, რომ ჰელი თავის განცხადებაში „აციტირებდა ამერიკას, იაპონიას და სხვა სახელმწიფოებს შორის დადებულ ძველ ხელშეკრულებებს. თუ ამერიკას საჭიროდ მიაჩნია, — აღნიშნავს გაზეთი, — დაიცვას ძველი შეთანხმებანი, როგორც შვიდობიანობის მისაღწევი საშუალება, მაშინ ასე მტრულად და ცალმხრივად რატომღა გაიუქმა მან იაპონია-ამერიკის 1911 წლის ხელშეკრულება, ასაბუთებდა რა ამ გაუქმებას შეცვლილი სიტუაციით“.

საომარი მოქმედება ნორვეგიაში

გერმანიის ცნობები

ბერლინი, 20 აპრილი (საკდესი). გერმანიის არმიის უმაღლესი სარდლობის მიერ გამოქვეყნებულ ცნობაში ნათქვამია:

„გერმანიის ჯარის მიერ დაკავებულ ადგილებში ნარვიკის, ტრონჰეიმის, ბერგენის, სტავანჰერის და ქრისტიანზანდის იოგველად განსაკუთრებული არაფერი მომხდარა. ბერგენის რაიონში გერმანიის ჯარმა მთელი რიგი კუთხეულები დაიკავა. ქრისტიანზანდის რაიონში ჰეგელანდის მაღლობლად განაიარაღეს ნორვეგიის ჯარის ახალი ნაწილები. ტყვეების რიცხვი და ნადავლი განუწყვეტლივ მატულობს. 18 აპრილს გამოიანგარიშეს და აღმოჩნდა, რომ გერმანელთა საჰაერო ნადავლი შესდგება 180 ქვემეხისა და 300 ტყვიამფრქვევისაგან.

გერმანიის თვითმფრინავებმა ნორვეგიის დასავლეთ სანაპიროსთან იერიში მიიტანეს მტრის სამხედრო გემებსა და ტრანსპორტებზე. ყუმბარები მოხვდა მტრის ერთ კრეისერსა და ორ ტრანსპორტს“.

ბერლინი, 20 აპრილი (საკდესი). გერმანიის საინფორმაციო ბიურო კომენტარს უკეთებს ცნობას იმის შესახებ, რომ ინგლისელები გადავიდნენ ნორვეგიის რამდენიმე პუნქტში და კონტაქტი დაამყარეს ნორვეგიის ხელისუფლებასთან და აცხადებს შემდეგს: „გერმანიის მხრით ამის თაობაზე აღნიშნავენ, რომ ჩრდილო ნორვეგიის რამდენიმე პუნქტში გადავიდა ინგლისის მცირე დესანტები, რომლებიც გერმანელთა მუდმივ კონტროლ ქვეშ იმყოფებიან. საეჭვოა, რომ ინგლისის ამ რაზმებსა და გერმანიის ჯარს შორის სერიოზული შეიარაღებული შეტაკება მოხდეს. ნორვეგიის სარდლობასთან ეგრეწოდებული „კონტაქტი“ ამაში მდგომარეობს, რომ ნორვეგიის სარდლობა და მოსახლეობა კვლავ უწევენ გერმანელებს უპირო წინააღმდეგობას. გერმანია საცაა დაამთავრებს ყოველგვარ საომარ მოქმედებას ნორვეგიაში. ის ძალები, რომელნიც ხელს შეუშლიან მშვიდობიანობის დამყარებას, განდევნილ-განადგურებული იქნებიან. ინგლისის ჯარი არავითარ რეალურ დახმარებას არ წარმოადგენს ნორვეგიის დაქაჭული სამხედრო ნაწილებისათვის“.

ბერლინი, 19 აპრილი (საკდესი). გერმანიის ავტორიტეტულ წრეებში ფიქრობენ, რომ 2-3 კვირაში საომარი ოპერაციები ნორვეგიაში დამთავრდება.

ინგლისის ცნობები

ლონდონი, 20 აპრილი (საკდესი). რეიტერის სააგენტო იუწყება, რომ გუშინ დილით დაიწყო ბრძოლა ელვერუმის რაიონში, სადაც ნორვეგიის ჯარი ინარჩუნებს თავის პოზიციებს. გერმანიის ჯარი შედარებით მცირე რაზმებით მოქმედებს. გერმანელთა მდგომარეობა ნარვიკის რაიონში სერიოზულია. გერმანიის ჯარი, რომელიც თავმოყრილია რომბაქსეგში ნარვიკის მახლობლად, 3 კილომეტრზე შვეციის საზღვართან, ფაქტიურად მოწყვეტილია თავის ბაზებს.

ამერიკის ცნობები

ნიუ-იორკი, 19 აპრილი (საკდესი). იუნაიტედ პრესის სააგენტო გადმოგვცემს, რომ ინგლისის ადმიკალმა ყუმბარა დაუშინა სტავანჰერს. დანგრეულია მრავალი სახლი, მრავალია ადგილთა დაზრალი.

ნიუ-იორკი, 19 აპრილი (საკდესი). ნორვეგიის დიპლომატიურმა მისიამ შვეციაში გამოაქვეყნა განცხადება, სადაც ნათქვამია, რომ ტრონჰეიმის რაიონში ხდება გერმანიის ჯარის კონცენტრაცია. ნორვეგიის გარნიზონები ფოსუმსა და ჰეგრაში ჯერ კიდევ წინააღმდეგობას უწევენ გერმანიის ჯარს.

ნორვეგიის ჯარი შაშხანების დიდ ნაკლებობას განიცდის. ექვს კაცზე ერთი შაშხანა მოდის. გარდა ამისა, ნორვეგიის მრავალი ოფიცერი უვარგისი გამოდგა.

ლარბაზობა საბჭოთა კავშირის ირანის სრულუფლებიან წარმომადგენლობაში

თეირანი, 19 აპრილი (საკდესი). დღეს თეირანის მთელმა პრესამ მოათავსა ცნობა, რომ გუშინ სსრ კავშირის სრულუფლებიან წარმომადგენლობაში გაიმართა დარბაზობა სსრ კავშირსა და ირანს შორის ვაჭრობისა და ნაოსნობის შესახებ ხელშეკრულების ხელმოწერის გამო.

საუზმეს დაესწრნენ: პრემიერი მატინ დაფტარი, შეგლილის თავმჯდომარე ესფენდიარი, საგარეო საქმეთა მინისტრი ალამი, ფინანსთა მინისტრი ხოსროვი, სამხედრო მინისტრი ნახაჯევანი, ვაჭრობის მინისტრი ფასიგი და სხვები.

საუზმის დროს სსრ კავშირის სრულუფლებიანმა წარმომადგენელმა ფილიმონოვმა და ირანის პრემიერმა დაფტარიმ ერთმანეთს მიმართეს სიტყვებით, სადაც უერთიერთმყოფილება გამოსთქვეს ვაჭრობისა და ნაოსნობის შესახებ ხელშეკრულების დადების გამო.

○

ოსლო, 19 აპრილი (საკდესი). სტეფანის სააგენტო თეირანიდან გადმოცემულ ცნობაში იუწყება, რომ თეირანის ყველა გაზეთი, ეხება რა ირანსა და სსრ კავშირს შორის ვაჭრობის ხელშეკრულების დადების საკითხს, ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ეს ხელშეკრულება ფართო შესაძლებლობას იძლევა ამ ორ ქვეყანას შორის ვაჭრობის განვითარებისათვის და ფაქტიურად ამათილებს ტენდენციურ ცნობებს საბჭოთა კავშირ-ირანის ურთიერთობის შესახებ, რასაც უცხოეთის გაზეთები და სააგენტოები ავრცელებდნენ.

ინგლისი უარს ამბობს ინდოეთისათვის დამოუკიდებლობის მინიჭებაზე

ლონდონი, 19 აპრილი (საკდესი). რეიტერის სააგენტოს ცნობით, ინდოეთისა და ბირმის საქმეთა მინისტრის მოადგილემ ო' ნეილ ჰიუმ თემთა პალატაში განაცხადა, რომ „ინგლისის მთავრობას, რასაკვირველია, არ შეუძლია დასთანხმდეს ინდოეთის ნაციონალური კონგრესის მოთხოვნაზე ინდოეთისათვის სრული დამოუკიდებლობის მინიჭების შესახებ. ჩვენ დიდად ვ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՆԻՍՏԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՀՀԿԿ Կենտկոմի և ՀՍՀՀ Ժողկոմխորհի որոշումը

Հայկական ՍՍՀ գերագույն խորհրդի նիստի հաստատության մասին

Հայկական ՍՍՀ գերագույն խորհրդի նիստը տեղի կունենա 1940 թվականի նոյեմբերի 28-ին։

Հայկական ՍՍՀ գերագույն խորհրդի նիստի օրակարգը հետևյալն է՝

1. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական պլանի մասին։

2. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական բյուջեի մասին։

3. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական պարտքային ապրանքների շրջանառության մասին։

4. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական պարտքի մասին։

5. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական ապահովագրության մասին։

6. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական ապահովագրության մասին։

7. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական ապահովագրության մասին։

8. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական ապահովագրության մասին։

9. Հայկական ՍՍՀ 1941 թվականի պետական ապահովագրության մասին։